

„Прича о Таталији“, Весна Алексић
Муке једног бате

Када сам почео да читам књигу, помислио сам да се ради о нечијем тати, смешном тати. Заправо, ова прича говори о једном дечаку који ће постати бата својој сестри Наталији, али пошто не зна лепо да изговори то име, у његовој глави се урезало име Таталија.

Дечак је био јако збуњен, јер је његов живот преко ноћи почео да се мења. Како и не би, кад су сви око њега спомињали само бебу, и мама, тата, бака дека, па чак и бибиситерка Цеца. Осећао се запостављено и љуто, јер су сви причали како ће са њом морати да дели своје играчке и да је чува. Ја га помало и разумем, јер и ја имам млађег брата који ми губи и ломи играчке, пише по књигама, па се ја љутим.

Био је љут и када је мама отишла у болницу, па је због тога одлучио да прича само «јапански». Смишљао је план где би могао да пошаље Таталију далеко од себе. Али, када је Таталија стигла, променио је мишљење. Показао је да ипак воли своју малу сестру. Био је уплашен када је беба требала да вади крв због жутице.

Много је лепо када имаш брата или сестру. Када мој брат Михајло оде на рођендан код друга, једва чекам да се врати. Некако ми је досадно без њега. Мислим да и он осећа исто. Већ размишља како ће да издржи седам дана без мене, када у мају одем на рекреативну наставу.

Ова прича ми се јако свидела, зато што ме је подсетила на време када сам добио малог брата. Пошто сам био мали и нисам умео лепо да говорим звао сам га Комајло. Сада се лепо слажемо, играмо се, чувам га, као што ће сигурно и дечак из приче пазити и волети своју секу Наталију.